

Выходитъ во Львовъ що Середы
Суботы (кажды рускихъ святы) о
4-58 годинъ по полуночи.

Редакція і администрація підъ
ч. 15 пільзъ Маріїцкій.

Експедиція для мѣстеческихъ пред-
ставникъ урядженіа въ друкарні
Т. Шевченка (улица Крика Ч. 2 на
1-ймъ поверсії).

Всі листи, посылки и реклами
надлежать переслати підъ адресою:
редакція і администрація "Дѣло"
ч. 15 пільзъ Маріїцкій.

Дѣло

Подорожъ

Е. В. Цѣсаря до Галичини.

Більшій мѣсяцъ дѣлить насъ отъ той хвили, коли нашъ край, наша Галичина Русь попитає свого Найсaintійшого Пана и Монарху на світій землі, а вже та хвили сталася нови таємнишості, зацінила всі умы и вызвала живу дискусію надъ способомъ торжественного привіту и надъ его значенiemъ краснымъ, державнимъ и межнароднимъ. Не толькъ въ краю и въ цѣлій державѣ, але и за границею живо зацінилися подорожъ Цѣсара до Галичини. Се знакъ, що подорожъ Цѣсара має далеко більше якъ одну красну нагу. Толькъ въ голосахъ о значенiu сен подорожи озвалась така сила фальшивихъ тонівъ, що конечно треба ихъ розобрati, щобъ та фальшина зумка часомъ и у насъ гдекого не приглушить.

Найсaintійшина дискусія розвелася надъ питаніемъ, чи Русини и Поляки получати разомъ до сильного привіту Цѣсара, чи може виявится въ той хвили межи обома народама антагонізмъ и Русини заманифестуються отрубно? Одні заявляють, що під часъ цѣсарської подорожи не обійтися ніякій антагонізмъ межи Поляками и Русинами, бо обѣ народності получили спільно до торжественного привіту, а въ краєвомъ комітетѣ и той ціли установлено мѣсто більшій застѣдес двохъ значенійнихъ достойниковъ рускої народності, Еп. Сил. Сембратовичъ и Еп. Ступницкій. Другій часописи указують, що Русини рѣшили отрубно заманифестувати и въ той ціли вибрали вже свій комітетъ, котрий буде руководити заманифестацію Русинівъ въ цѣлій краю и постарається, щобъ рускій народъ якъ такій достойно и торжественно привітати и угостити свого Монарху. Озвались ще и третій голоси и почали взыскувати и розжарювати антагонізмъ межи Русинами и Поляками що до привіту Цѣсара въ той ціли, щобъ та подорожь унеможливити, якъ бы на зваж, що есть партія (централістична), котрий не на руку ся подорожь. Гінкі сажі голоси почали розносити вѣстку, що Цѣсарь толькъ тоді буде Галичину, якъ межи Русинами и Поляками не буде ніякого антагонізму, с. с. єсли Поляки и Русини получати спільно до торжественного привіту, илъ противомъ же слухаю малабы подорожь бути залишеною. Одна газета описаючись на той відмінній публіцистичніхъ гадокъ привіту сказа єще недавно, що Русини повинні особно виступити и яко народъ заманифестувати при торжественій привіту Цѣсара, звинула паралъ тугою хоругвою и дре розумѣти, що Русини за циу побудженіе комітету кр. Видѣло мѣсто установленого кѣлькохъ членами зъ по-всіхъ рускихъ послобъ, готовї заманити вітрущ заманифестацію. До всіхъ тихъ таки рожнородныхъ голосівъ заманілися ще и вівoda о політично-державній заманії цѣсарської подорожи, таки що заманіють цѣсарської подорожи, таки що остантою цѣлі справа заманити віянину, що єще більше заманілися. Розяснилось тую терміну и поставило питаніе по можності яко. Яка може бути циа цѣсарської подорожи до Галичини? Не вінша, якъ отвѣтити одні зъ найбільшихъ а лижо вже не отвѣдуванихъ країнами и безпосередно пригли-

путься їго теперішньому станови. Цілій політичніхъ таї подорожь безпосередно не може мати ніякихъ, а то виї на виї виї и на внутрь, по той простой причинѣ, що внутрішній устрій держави почиває на системѣ конституційній и всяка зміна внутрішно-державної політики мусить опиратися на спбуванія всіхъ конституційніхъ факторобъ. Тожъ само и на виї не має ся подорожь ніякихъ цѣлій політичніхъ таки якъ Австрія власне якъ найбільше старається удержати миръ межи всіма державами и далеко стоять відъ всіхъ агресивнихъ плюнівъ. Такъ отже цѣсарська подорожь до Галичини не єсть ніякою державною акцію політичною ани на виї ани на виї. Тымъ самъ поясняється и способъ, въ якій нашъ край має витати Цѣсара. Не соймъ краївый съ своїми послами якъ конституційними заступниками краю, ани якъ небудь партії політичній мають виключне право витати Цѣсара, але цѣлій край, такъ якъ біль єсть, и оба народи такъ якъ они заселяють Галичину, Русини и Поляки мають витати свого Монарху. Самъ фактъ, що въ краю жіє два бітурбій и самостойній народи поясниє, для чого кождый зъ тихъ народобъ самъ про себе має не толькъ право але и обовязокъ витати Цѣсара на світій землі и всякий виї, будьтобъ въ бітурбій виїстушеню обохъ народобъ передъ інцемъ Цѣсара бувъ якій демонстраційний антагонізмъ, не суть інчимъ іннімъ якъ толькъ каламученемъ чистої води. Чизъ Коронѣ непідомо и безъ подорожи до Галичини, що въ нашому краю жіє два народи, зъ котрихъ кождый хоче свободно жити и розвиватися підъ конституційнімъ правленіемъ Габсбургской Династії? Чизъ донерва зъ причини цѣсарського прізу виївідобра, що Русини не хочуть бути Поляками, а Поляки Русинами? Чизъ теперъ донерва сталобы звѣстнімъ, що Русини добиваються своїхъ правъ народныхъ, и чи можна припустити, що Цѣсарь, котрого санкції завдають Русини свої найдорожії права конституційній, не хотѣбы бачити, що Русини хочуть особно відъ Поляківъ, бо якъ особий и самостойній и въ Австрії узінаний народъ, але такъ якъ и польский народъ съ одушевленіемъ виїтаютъ свого Монарху, за котрого добро почавши відъ 1848 р. якъ до боснійскихъ и герцеговинськихъ подвигівъ радо вітдавали не толькъ своє жіє и своє житї? И чизъ не будобы се що найменше аморально, колиби не два короною и конституційніми законами узаній и хороеній народы, але лише одній народъ витавъ Цѣсара и чи можна жадати відъ Русинівъ, що они зреїлися сего найдорожішого права яко народъ повинтити на світій землі свого Найдостойнійшого Гостя?

Кто говорить о антагонізмѣ въ привіту Цѣсара Русинама и Полякама, сей підсуває одному зъ тихъ народобъ заманути другій народъ зъ індервѣ лиця Цѣсара. Признаю, що не толькъ польскихъ, але і всіхъ галицькихъ дівчикахъ, але і въ дотеперній зъ поступованію краєвого Видѣлу, а вігладно сойму, пробившися замѣръ, о сколько можна закрити Русинівъ передъ лицемъ Цѣсара, а зъ другої сторони не донутити, що Русини особно яко народъ приїшли Цѣсара. Чи однакожъ таке поступованіе дастися погодити съ політичнимъ тактою, о той напевно можна щобъ комітетъ Видѣлу краєвого устро-

поміжуватися. Представити Галичину передъ Цѣсаремъ яко вновій сплонізований, не толькъ съ польскими урядами и школами, але ізвѣсть въ польській одежі, замкнутіи уста рускому народови въ хвили витати Цѣсара, виїклисти Русинівъ яко народъ зъ привітної программи — сажи значилобы дати Нашому Цѣсареви найлучший, до неба вонїшній доказъ, яку заціату одержавъ рускій народъ за свою непохібну, стояльнюю исторію світло доказану вѣристи для Габсбургской Династії. Таке поступованіе власне ноглоби падати цѣсарської подорожи характеръ політичний, бо ніякъ не можемо припустити, що нашъ Цѣсарь мігъ не замітити неприсутності репрезентантівъ руского народу, що такъ одушевлено и торжествено витавъ Бго на той самій землі р. 1851, — и не поспішавъ, зъ чесі вини замкнути уста рускому народови въ такъ торжественній хвили.

Тожъ думамо, що толькъ принущеніе руского народу до участія въ привіту Цѣсара черезъ репрезентантівъ руского народу, рускій депутатії и рускій товариства — може усунути все обавы о світлобѣ, единодушність и торжествену покагу привіту Цѣсара въ нашому краю. Сему не зараджено черезъ покликаніе двохъ рускихъ епіскопівъ до комітету здоженого зъ ініціативи кр. Видѣлу а вігладно сойму а то зъ той причини, що симъ достойникамъ церкви рускої вже яко такимъ надежжіи вѣстце при привіту Цѣсара черезъ краю, що дальніе соймъ єсть вправдѣ тѣюль репрезентантівъ краю въ спрахахъ конституцію ему зазначеныхъ, але не єдини виїключнимъ заступникомъ краю, ниніже же въ хвили, коли Цѣсарь ізвѣщує не соймъ але цѣлій край и радъ побачити его въ повиблъ світль, съ цѣлымъ его житїемъ и бутъємъ. Рускій народъ повиненъ заманифестувати въ повиблъ своїмъ народобъ житю, а не лише яко обридомъ отиціна частини галицької людності и яко господаръ на світій землі повинтити свого Монарху. Зъ другої сторони не думаю посуватися якъ до той крайності, виїказаної нашимъ Ві. донисувателемъ зъ Хотима, що рускій комітетъ наклонивъ нашихъ Епіскопівъ усунутися зъ комітету кр. Видѣлу покликаного. Рускій епіскопи війшли до сего комітету не зъ вибору руского народу и ихъ задача передовсѧть застапити руске духовенство. Можна жалѣти індъ тильтъ, що до сего комітету не покликано рускихъ пословъ, однакожъ надъ досагlostю сего поступованія сойму а вігладно кр. Видѣлу повинній застапити самъ Поляки и поставити собѣ питаніе: чи добре заманифестувати наша соймова репрезентація передъ Цѣсаремъ, если нагладно докаже, що посередъ неї нема вѣстца для руского посла и що країва репрезентація замкнута уста рускому народови передъ Цѣсаремъ? Таке поступованіе єще съ тильтъ більшою силою доказує потребу, що Русини по можности свій красовій репрезентації подумали, яко привітати и угостити Цѣсара. Що наше привітати не може виїсти такъ виїставно, якъ по другої сторонѣ, се поясняється тильтъ, що фонди краївъ, въ которыхъ суть толькъ само гроши руского народу, призначений на привітати Цѣсара, находиться не въ нашихъ рукахъ, але въ рукахъ другої сторони. Миже повине право жадати,

Предплата на „Дѣло“ стоять:
на цілий рікъ . . . 8 зл.
на півъ року . . . 4 зл.
на четверть року . . . 2 зл.

Предплату належить пересыкати
франко (найлучше поштовымъ пере-
казомъ) до: Адміністрація кр. „Дѣло“.

Оголошення приймаються по цій
б. вр. а. в. бг. однок строки печаткою.

Рекламації неопечатаній вѣльшій
бг. порта.
Рукописи не звертаються толькъ на
попереднє застороженіе.
Поодиноке число стоять 10 кр. а. в.

ючи торжество прїняття памятівъ,
що розпоряжає такожъ рускими грішні
и що задля того свій манифестацію
не може надавати виключно польській ха-
рактеръ. Русини видають свого Монарху
можуть численнію заступникомъ своїхъ
товариствъ и своихъ депутатій, сер-
дечностю и сїтостю привіту на слу-
чай, колиби Цѣсарь отвѣтавъ оснований
Нимъ рускій „Домъ Народный“, заявiti
свою відчільність и привязаність для свого
Монархіи. Се буде привітъ достойний
руского народу. Тожъ рускій комітетъ
повиненъ вчасно постаратися, щобъ ма-
нифестації руского народу отбулася якъ
може величаво, поважно и світло. Се
правда, що програма прїняття Цѣсара
въ краю уложена безъ насъ, если одні
зъ той причини манифестації ру-
ского народу має бути обмеженою, або
її ударененою, тогдъ певно отвѣчаль-
ність не спаде на Русинівъ.

„Економична“ пожичка!

IV.

Въ попередніхъ статіяхъ показали
ми, що жільницї, наїйти дотеперній,
а не то новопроектаній, не причиняють
до піднесення добробуту нашого народу,
що мимо тихъ жільниць упадає краї,
упадають семіні, мѣщані, ремісники, а
богатіють толькъ жіди імено черезъ
то, що держачи въ своїхъ менонію
майже ізюмъ торговлю они толькъ один
тигнути виїски въ „дешевихъ и скорыхъ“
средстївъ комунікаційнихъ, въ „дешевого
и скорого обороту“ краївами и загра-
ничними товарами. Дальше показали мы,
що ізъ наїбомъ краю не сопорено наїйти
найконечнійшихъ усlovій роцю краївого
ремісництва и промислу, черезъ
що жільницї толькъ помагають доби-
вати наші країні ремесла и краївий
промислъ, заснувуючи наші краї загра-
ничними продуктами, съ котрими наші¹
краївий продукт при теперній землі
може не зможути підтримати конкуренції,
— що наконецъ при дотеперній госпо-
дарці відомої жільницї по більшій
часті служать лише експлуатації (вы-
візуванію) краю черезъ заграницю.

Чому жъ побивають не толькъ наші
країні „економисты“ Dr. Pol. и Gal. Наг-
але і многі посly такъ горяче за будо-
вовою новыть жільниць та до того спу-
коштеть краю и поодиноки поїїтися?
Можна єї приписати поверхності по-
глайду и той „шахтотій“ наїщїць на-
шихъ великихъ господарів за поїїтії
грошівъ братися до великихъ предпріємствъ,
не толькъ ризикованихъ але і ихъ госпо-
дарству не отвідніхъ. Толькожъ въ
тому случаю поинію було правитель-
ствене предложение о трансверзальній
жільницї остерегти нашихъ „предпрі-
ємствъ“ передъ сюю запекадливостю за
новыми жільницями. Передовсѧть від-
ноємо правительство ізъ своїми комуні-
кації до сойму, що проектаній жільниц-
їць, а именно трансверзальна жільница
не даєть найменшої веруки своїмъ ре-
штовності. По друге, правительство підни-
сить будову трансверзальної жільницї
головно ізъ стратегичніхъ поглайдіть, а
по третьє мимо єго виїски въ державного
интересу центральне правительство ухи-
лило бг. будову сен жільницї въ пагля-
діть фінансовихъ. Тожъ сайдує лише
забрати разомъ тіи три моменти, щобъ

мати почу підставу рішитись, чи краї може чи не може братися за будову сесії железнниці. Были железнниці не має усієї розгрохності, то речі ясна, що і він економічна потреба дуже сомнітельна; якщо же железнниці потрібна їх стратегічна, то очевидно єсть тут інтерес загальнодержавний, а не спеціально краївий і держави а не краї зовнішній братися за їх будову; велика мимо сего державного интересу держава не хоче будувати сесії железнниці, а то їх нагляду на фінанси, то є скількох жовнішніх інтересів і користі може мати краї їх будови железнниці перепонами і багатьох мілітарію якъ торговельною, — краї, який фінансово стоїть підтримки відъ всіхъ країнъ Австрії? Чизъ при такому стані речій може краї брати на себе тигаря, котрого держава на собі не може перенести?

Такъ, якъ сказано, треба тільки руководитись правилами здорової логіки, щоби зрозуміти, скількою повинніму, коли не простою недорігності, єсть із тихъ железні-дорожніхъ проектахъ яко ремедіях на нашу галицьку нужду. Зъ откликів пінетаєтъ, сей шовинізмъ железнничні? Предѣль кілька днівъ передъ тымъ, інъмъ затрублено у насъ ізъ велику трубу „распинку краю“ черезъ будову новихъ железнниць, мали наші шовинисти слухайти чуті бесіду пос. Гаванера о дотеперішніхъ железнницяхъ і могли глубше застановитись надъ тимъ „полікимъ добромъ“. Зъ сен бесіди могли бути довідатись, що наші краї платити робіт-робочимъ на субвенціонованій дотеперішніхъ железнниць 700.000 зл. (загальна суми субвенційної для тихъ железнниць 5.824.000), що доходи їхъ тихъ железнниць далеко не повертаються ізъ добре краю, що дотеперішні заряди железнниць тає далеко поєднують свою стараниність о піднесенії красного ремесництва і промислу, що наїйтъ можуши для своєї служби і лопати сприймлюють відъ іноземців! Боліби отже нашій економічній шовинисти були хоті траха мали розагли ізъ нагляду на практічний інтерес економічній нашого краю і на правила логіки, тоді певно не посміли быть голосно спровокувати новою будовою новихъ железнниць, контомъ краю ізъ спасеніємъ краю, а бодай були поспівали себе попереду, якъ то користі може мати краї і нарідъ їхъ тихъ будови.

На кождый случай не думаємо, щоби супротивъ досіді тає дотеперішніми железнницями і урядовою виказаною обавою о перепонності проектованихъ железнниць наша „мужі стану“ пересіділися о потребі в користі будови сихъ железнниць, сідіючими дуже переконуючими аргументомъ Dz. Pol.: „potrzeba tych trzech daktów kolejowych jest tak powszechnie okupowana (sic), ze wadliwie romięć możemy wszystko, co za piśmi przenawia“!

Однакож мимо сего всего не хочено припускати, щоби наші „мужі стану“ а єзнимъ разомъ тає практичний редакторы Gaz. Nar. и Dzien. Pol. ученіся налагъ тимъ железнничнимъ шовинізмомъ надъ одного плахотного перезуму. Обиць сен посідідної недуги розвиваються постепенно їхъ нашої країні „kolowacisz, wobec narodu praca otgaśnieć zwanie“, а не їхъ посідідної, висновкахъ. Слідіть тілько пригнутише цілодій спрій, якъ она розвивалась. Коли аще сирача трансверзальна железнниця обговорювалась ізъ Відні, чиму не спілко будувати їхъ контомъ краю, а єзже менше представляти їхъ будову яко хідъ ізъ країну нужду, хоті тає тау пору нужда доходила ажъ до голодової смерті. Протиню, тоді удається депутатії до Відні, щоби відъмовъ короны наложити міністерство будови железнниць контомъ держави. Сей замісьр не удався мимо стратегічної важності трансверзальної лінії, а таєсъ могли гденихъ члены близько познакомитись съ членами бельгійского товариства, котре убіглоє і досі убіглоє о будову сесії железнниць. Поляки отворюють соймъ, і правительство заявлює, що не думав будувати сесії же-

лезнниць задля фінансовихъ вагайдобъ, іменникъ їхъ той причини, що бельгійське товариство жадає безплатного отступлення грунтобъ відъ железнницю (а наглядно виключення сихъ грунтобъ і устроєння додатковъ до железнниць контомъ держави), тоді наразъ Gaz. Nar. и Dzien. Pol., що тає еще днівъ передъ тимъ, ломали собъ головы надъ способомъ покрытия поборівъ краївъ, черезъ якъ вибудували цілу програму не толькъ, якъ по-противі поборівъ, але і якъ спаси країнъ упадку. „Економічна пожичка“ і будова железнниць — єз спасеніємъ краю! Країнъ повинні залігти 10-мільйонову позичку, якъ тає днівъ два мільйони яко безплатну субвенцію на будову железнниць, випущити (випласти) 2643 моргінь і поборіти їхъ контомъ додатковъ до железнниць. Съ такимъ планомъ виступивъ Dzien. Pol. виходачи дальше, що тими двома мільйонами викиненіми їхъ народної кишень притягнено до краю ажъ 60 мільйонъ чужихъ капиталівъ! Забути однакожь пінети, що тыхъ 60 мільйонъ має бути закладовимъ капиталомъ, якъ котрого виски врагъ съ двома „красивими“ мільйонами поїздрують ізъ кишень відъміннихъ капиталівъ! Що було приклонити пос. Матковського і всіхъ тихъ, соймовихъ поєдбъ, що голосували за вибранімъ внесеньє, на сторону трансверзальної железнниць а противъ железнниць Кароля Людвіка? Чи інтересъ краю? Тажъ железнниці Кароля Людвіка не жадає найменшої жертви їхъ краю. Для чого ж вибудувати їхъ будову железнниць ізъ Тернополя до Гуситина? Не для чого іншого якъ їхъ тає причини, що після будови железнниць ізъ Тернополя до Гуситина будова железнниць трансверзальної оказується відъмінною. Самъ Dzien. Pol. забути, що недавно такъ горячо славивъ железнницю трансверзальну, призначивъ їхъ Ч. 174, що „трансверзальна железнница тишина їхъ свій перехідний а ізъ дорожній часті сторонами, племінними до вибранії плодівъ ріднічнихъ ні виробить промисловихъ, бо въ тихъ сторонахъ гори неурожайні, съ винищеними лісами і безъ великихъ богацтвъ“. А предѣль внесеніє пос. Матковського принять їхъ соймъ і железнниці Кароля Людвіка малабы бути будова лінії ізъ Тернополя до Гуситина доти збороненою, поки не настане відъмінна і економічно безпартна железнниця трансверзальна! Що жъ перехідило тає въ користь трансверзальної железнниць? Не інтересъ загалу, не добро краю, але

ючий о єї самостійній розбуді, якъ вже сущестновати, і воне же, поміжъ країнами спіломбъ пакідзють ізъ тає полікій мімо жильти неусташенти, протестівъ їхъ сторони Русинівъ, що єз щоби мы Русини винишились передъ б. в. Цвєсари чимъ жівотій народъ въ їхъ ідентифікуючись съ Поляками въ їхъ ідемъ вагайдобъ ізъ найменшої відъмінної, якъ єз що мы бажаємо розвинатись подъ їхъ Бога судинъ, т. єз Русинами.

Належалобы про тое, щоби Львівські Русини занялися якъ наїкоріє з пайнергічніше приємствъ Цвєсари ізъ іменемъ Русинобъ.

Треба доконче, щоби Львівські Русинобъ підпарли їхъ тає вагайдобъ усіма пеї Русини ізъ всіхъ сторін. Галичини на покликані комітету руского до приємства Цвєсари чимъ скоріше спільні сърошеніми бодай скромніми жертвами, на які кого стартити може. Ізъ має очій закритыхъ, тає візне, що галицькі Русинобъ їхъ довгіть ізъ тає матеріально придобано, що єз є можемо мібрятись маєтково съ полікій Галицькій Русі. Для того принятие Цвєсари ізъ сторони Русинобъ малобы відъмінно торжественно, величаве, — ізъ не получене съ надмірними контингенції. Наїштитуції „Домъ Народъ“ і Ставроції вининий прйті їхъ загалу Русинобъ своїми засобами хіріальними. Слідовалибы такожъ, що комітетъ рускій запальяє Русинобъ і всіхъ сторін Галичини ізъ означеної часті явитись по Львові, щоби принятие б. в. Цвєсари ізъ іменемъ руского народу.

Въ конці слідовалибы, щоби рускій комітетъ виклонить нашихъ рускихъ епископівъ Вір. Іоана Ступницкого і Вір. Сильвестра Сембраторича, щоби єз їхъ Русини ухилилися їхъ удѣлу ізъ вибраніїмъ країнъ, країнъ якъ имоніро лише для неї щоби рускій народъ представити їхъ бічъ Е. В. Цвєсари лише яко ображеніе біттвінокъ польського народу „держави“. Якъ довго нашій найправедливішій жаданії несповнений а погами дешеві, якъ довго дотеперішній для Русинобъ неизносимий стає нашого краю не відъмінний, такъ довго не можемо мы Русини інакше дѣлати і передъ лицемъ б. в. Цвєсари закривати єго сумного пам'яті. Не наша їхъ тімъ віна, а віна тає, що довели насъ до такого стану їхъ відъмінного краю, а тепер хотіли быть відъмінної Е. В. Цвєсари очіть своїхъ вісімнадцяти трудобъ вим'реныхъ изъ польської Русинобъ.

Випаде намъ лише повторити сказа народу руского, котрими отважено повсталій польський народъ Поляки ізъ часів Хмельниччини: „Майте ви, Поляки, ю свою Польшу, а намъ нехай наша Руза останеться“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНИЙ.

ЗАГРАНІЧНЯ.

Англія. Позбійші вісти про війну для Англіччини битву польської Кандагару ізъ Афганістаномъ усноюкої третії Афганіччини, попісже показалось, що всієї війни пересаді подали остати англійськимъ військамъ. На вілкій однакожі случаю Англіччини великий іменію більші сильні арганізації Англіччини остатили дні канонівъ, котрі вісталися въ руки побідниківъ. Відомо, що англійські зможі відъмінної сторони відъмінної Кандагару, щоби тамъ сконцентрувати сильні сили крімко на поготові порту дільшими евентуальностями. Не толькъ єз пробуллюючи въ Афганістан, але і зъ Індії відъмінно їхъ самон Англія має пра- бута въ пом'якь до Кандагару. Країнъ юї Кандагару має находиться въ Афганістані всіхъ англійськихъ військъ 44.000 людівъ, ажено: въ Кабулі 16.000, въ Ормузі 2000. Генералъ Буррокъ въ Кандагарі має передъ пам'ятою Европи зажіті більші-менші 3000 людівъ. Въ багатьохъ

(Конфіската вістала такъ після заїдженою, що вже часті складу була розобрана, а про тое не можна бути заразъ нового накладу зробити.)

ДОПІСЬ.

Зъ підъ Хотима. (Въ справі приємства Е. В. Цвєсара ізъ Галицької Русі.)

„Майте ви, Поляки, свою Польшу, а намъ наша Русь нехай останеться!“

Словъ постулатів народу руского відъмінної польської въ 17 січні.

Якъ вибачальською їхъ 54. Ч. „Діло“, запрошено до комітету покликаного підфіломъ краснімъ до принятия Цвєсари ізъ Русинобъ лише Вір. епископівъ Ступницкого і Сильвестра Сембраторича.

Поляки вів Поляки, якочі въ Галицькій Русі, вів і всегда стараються представити, що мы Русини яко народъ да-

уласти до 2000 літадів. Tagblatt-оми таємо грають за Лондону, що Єнбрі хань маєти при себі російських побоковихъ дедади козъ. Англійська печать обговорює на загальній справі англійську дуже повідомлено і стя війну є щільною енергією доти, поки о французькому патовоанії не добуде. Відтак о французькому почастию подіть Кандага-я в Індіяхъ. Відекороль індійської еклізантії зараз достойниківъ на параду і запозичавъ телеграфомъ губернаторівъ, щоби тінажъ індійської надбояли синьою диспозицією південь. Зъ Індії мають бгойти из помочі генералони Буррови до Кандагару лівъ опільні бригади артилерії и карабінери.

Въ министерствѣ англійскому выпадало неизумимо зъ причинъ было о приведеніи фермерахъ. Зъ той причинѣ министерство страдало еще трехъ членовъ. Теперь же пытание всходило губительность звѣзда на два сторонницства. Одно изъ стоять Гладстонъ, другое, когошь есть Брайтъ, думая, что для удержанія теперешнаго либерального габинета мирна политика есть необходима. Пока все европейскіе державы будуть здѣшнѣ дѣлать, доти еще габинетъ англійской не розпадется, але за здѣшнѣ дѣлъ такого рѣшущаго опору Турции, а въ наслѣдствѣ того на случай возможныхъ заключеній между европейскими державами. Англія нѣсколько при несподѣяніи помочи Россіи присюзовать Турцію до посвѣщенія и тогда такою непопулярною юдію либеральне пытѣшило министерство Гладстона не пережидобы.

Телеграмъ из Лондона подъ днемъ 2.
сепрня доносятъ, что Глэдстонъ зане-
мужаетъ.

Туреччина. Турція зробила свое —
для отповіді на колективну поту и жде
дальших кроків держави європейських.
Демонстрація флоту не перелякала її дуже.
Она переважно відчуна, що бть демонстрації
флоту до дійсного ужига насилія єще да-
жею. Верочай колиби наявіть прійшло до
посадовихъ міжъ противъ Турція, то она
перекінчена, що тое насильство діллише держа-
ва не буде згодне, та що она буде мати
єщю силу відомництвъ. Тимчасомъ пока що
Порта чинить приготування до війни съ
Грецією, концентрує войска иъ Тесалії иъ
Епіра такъ що може довшій часъ сильно
шократитися. Въ питанію черногорському есть
она більше уступническія, якъ въ питанію греч-
ескому. Съ отповідію ей на колективну
поту въ спрії з черногорськія кто знає, чи
її не згодатиме въ основі державы, то тогдамъ,
къ гденихъ газетъ принускають, наявіть она
сама висловлює два кораблі демонстраційні
противъ Чорногоры. Въ питанію же греч-
ескому Порта утверджаша, божъ ту и більше
безчу ампутацію державы єї готовують.
Найважніші відомості зъ Верхніхъ гохо-
ситетъ, що Бисмаркт предложивъ державамъ
єще одну конференцію державъ надъ отпо-
відю Порто въ питанію греческому — то
значить, що Бисмарктъ хоче проволочі справу.
Колиби така конференція дійстство мала зд-
братися, то переговоры съ Портою прота-
гнулибыся, якъ гденихъ удержаннують, ажъ до
весни. Верочай и англійскій габінетъ
Гайдастона во вченості постигшій англій-
ські войска и Афганістанъ жного спустить
и тому въ Франції заняли домашніми сира-
ками все що разъ більше откладаються бть
залихи півбульчанин поділтиши на високій.

Сербія. Відомі газети розпустили новістями часами після, що Сербія мобілізується, ба наяву, що та мобілізація виміряна проти Болгарії. Телеграма зъ Благодарю до кількох парламентарів демонструє рішучу подбай по голоски. Противно, що Благородъ пробує тепер вице-президент болгарського збору Суккарьовъ, котрий, як кажуть, старається привести въ дѣло пільзну зачітку віторну угоду межи Сербії и Болгарію на той случай, колиби прийде до получenia походного Румелії съ Болгарію, а не можна бути уникнути війни. Суккарьовъ має як бувшій ученикъ білгородської школы звязъ съ сербскою юнадіюю, тож може бути, що Ристичъ присилованій "зубуманіємъ кінності" працювати до життя Болгарії.

Франция. Сими днами отбухалися из Франции довлеющий выборы до реди генералъмъ. Выборы винагда шасливо для ренубанановъ. За 507 деси заслужиша результаты избору на чадо 307 из

Маршалокъ красный, депутатін рады повѣтowychъ и иныхъ властей. Маршалокъ по-
нинае Цезарь промовою. Въ Краковѣ зам-
шиаси Цезарь изъ палацъ гр. Артура Потоцкаго.
Дня 4 вересня о год. 5 рано выѣде
въ Краковъ до Перемышля. Потягъ ца-
сарскій задержитъ по колко минутъ на
станицѣ изъ Бояни, Тарнови, Лембци, Рес-
нови и Ярославлю. До Перемышля выѣде
прибуде Цезарь о год. 10½. Тутъ пониата-
ютъ Гро епископы, власти и рада мѣста.
Замешкае въ старостѣ. Зъ Перемышля выѣде
о год. 7 чверечомъ до Мостиска азъ
оттамъ склонажемъ до Крисовица, где изъ-
наладъ гр. Стадницкаго замешкае. Дня
5 вересня розпочнуты велики маневры и
потрещають до 11 вересня. Того то дна
выѣде Цезарь о год. 7 рано зъ Мостиска до

Львова. У Львовій стане о год. 8½, рано. На дебрці привітають Єго Намбтнікса, Маршалокъ кр. промовою, власті військовї і цивільні а на Городецькій улиці при брамі тріумфальній президентъ мѣста съ ма-кою радою і вручить Єму ключі до мѣста. Оттакъ похдь спрямите черезъ улиці: Го-родецкою, Зигмунтовскою, Ягайлонською, Кароля-Людвіка, підьцомъ Бернардинськимъ і узичею Чарнецького до Намбтніцтва, где Цѣсарь на весь часъ сного побыту у Льво-ви замешкає. По обохъ бокахъ улиці, ко-трыми Цѣсарь буде проїжджати, устанавятся корпораціи и молодѣжъ школища. О год. 11 передъ полуночю Цѣсарь буде принимати власті. О год. 6 обѣдь. Вечеромъ паради-ція і проїздка улицами мѣста, оттакъ по-хдь съ факлами і спорядка оточеніемъ то-вариствомъ музичнимъ. День 12 відома

партию музичними. Для 12 вересня відбудеться концерт відомого композитора Івана Губайдулина. Для 13 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова. Для 14 вересня відбудеться концерт відомого скрипальника Ігоря Олешка. Для 15 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова. Для 16 вересня відбудеться концерт відомого скрипальника Ігоря Олешка. Для 17 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова. Для 18 вересня відбудеться концерт відомого скрипальника Ігоря Олешка. Для 19 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова. Для 20 вересня відбудеться концерт відомого скрипальника Ігоря Олешка. Для 21 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова. Для 22 вересня відбудеться концерт відомого скрипальника Ігоря Олешка. Для 23 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова. Для 24 вересня відбудеться концерт відомого скрипальника Ігоря Олешка. Для 25 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова. Для 26 вересня відбудеться концерт відомого скрипальника Ігоря Олешка. Для 27 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова. Для 28 вересня відбудеться концерт відомого скрипальника Ігоря Олешка. Для 29 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова. Для 30 вересня відбудеться концерт відомого скрипальника Ігоря Олешка. Для 31 вересня відбудеться концерт відомого піаніста Ігоря Борисова.

— Зъ Станиславова телеграфуято до Neue freie Presse, що на посла до сеймъ краинскаго зъ дрѣбныхъ послѣдствій станиславовскаго округа кандидуе о. Иванъ Наумовичъ. Си вѣдомость здѣси имѣть бутъ не имѣніемъ, бо икъ имѣть вже по неудачныхъ выборахъ зъ округа Калушъ Войницѣвъ своего часу доносили, о. Наумовичъ задумавъ ухититися отъ всѣхъ публичной акции политичнаго и послытитъ свои силы выключно прославѣти нареда. Протиъ повышеной вѣдомости N. fr. Presse промовляя и то, що ко-
поломыйска „Руска Рада“ стояла зъ найблиз-

записано в журнале, оставленном на рабочих отношениях съ о. Н. и имеюща въ тѣмъ взглядъ безнеречно наблюденійшую информацію, минувшаго тыждня поднесла кандидатуру ие о. Наумовича, але о. Рудольфа Меха. Будьбы же пора, щобъ Русини станицыславовскаго округа перозумѣли оставлено лио изъ наложенныхъ выборахъ

стачко що до надходжання виборок в узагальнюючи мѣстній відношення постали на кандидата мужа, котрыйбы не толькож мавъ довѣріе у народа, але також сколько можл найдучшу кваліфикацію заступити відомі правни и економічно-народній интереса Русинівъ. Послѣдна сесія сейму також не можла лучше висказала потребу мужівъ спеціально обізнанієніяхъ въ науками економічними і правничими а самъ пайдерск патріотъ нашъ не рѣшъ вже подіносилъ, що для Русинівъ конечно старалася о способныхъ посланці-юристахъ, котрихъ намъ також дуже недостаети въ репрезентативнихъ автономічныхъ.

— Ректоратъ львовскаго дух. семинарии приказалъ всѣхъ читомцамъ належачимъ до хора, чтобы въ день приѣзда Цѣсара до Львова явилися въ семинарии. До хора наложили

— Речинець до приняття від львівської духовної семінарії назначений по день 13 (25) вересня в із відповідної (на 3 омінний місяць) по день 2 (14) вересня с. р.
— Пожаръ начался 26 липня громаду Заболотівців въ жидавичскомъ позавітѣ. Загинуло 17 чорт. Шкода винесла 13 000

— Для погорѣльцевъ въ Роздоѣ ухва-

— О испытъ доспѣлости въ бережаньской гимназіи чинутъ на мѣ: До именного испытания зголосилося 44 ученикѡвъ, але зъ тихъ одинъ екстернista не явивъ до ученого испытъ, сдало отже до ученого испытъ 34 ученикѡвъ публичныхъ, 1 приватиста и 8 екстернистовъ. Обстали при испытѣ: а) съ отліцемъ: 1) Новостильскій Михаилъ, 2) Луцькъ Анатоль (Русинъ), 3) Гамерскій Владиславъ; испытъ здѣлали Русини: 4) Тыхомскій Казимиръ, 5) Севеженській Мих., 6) Іванасевичъ Волод., 7) Днѣстрянській Іосифъ, 8) Демчишинъ Николай, 9) Моніко Василій, 10) Высочанський Степанъ, 11) Бачицькій Николай, 12) Луцькъ Теофіль, 13) Софка Володим., 14) Гальковичъ Юліанъ, 15) Розумцій Дмитрий, 16) Чомкевичъ Левъ (екстер.), 17) Майдковскій Іоанъ (екстер.); не-Русини: 18) Шрайберъ Александръ, 19) Раїхъ Ариольдъ (жіль), 20) Лысаковскій Яковъ, 21) Розмаринъ Шал., 22) Зембіцкій Людвікъ, 23) Коньцькій Вікторъ, 24) Кагане Гершъ (жіль), 25) Готльбъ Мечиславъ, 26) Шидловскій Казимиръ и 27) Западзкій Іосифъ (приват.). поправку зъ одного предмета по празникахъ получило 8 ученикѡвъ публичныхъ и 2 екстернистовъ; препробовано на $\frac{1}{2}$ року 1 уч. публич. и 1 екстер., на 1 рокъ одного публич.; на частъ неизнаходили 3 екстернистовъ.

— Львовский руско-народный театръ подъ дирекцію п. Т. Романовича перебѣжалъ сими днами въ Зарваницѣ Вишнѣвичка въ Польшѣ. Въ недѣлю 1 лют. сернико даю прощальне представлѣніе въ Зарваницѣ: „Галъку“. Шо до артистичнаго выкананія выпадала тає мелодрама подъ каждымъ взглѣдомъ знаменито. Численно зѣбрана публика обсыпала сердечными бравами нашихъ артистовъ а особенно п-ну Марію Романовичу, которую нарочно до ролѣ „Галъки“ спроизведенію (п-на Марія Романовичъ перебувавъ въ Залѣщикахъ за-для дѣйстровыхъ купчайъ въ цѣли поратованія здоровья). Хочемъ въ сѣй доносѣ головно то поднести, что театръ нашъ рѣдко где отрѣзывалъ такъ сердечну горстиницѣ, якъ власне въ Зарваницѣ-Вишнѣвичку. Зарваницы, се село, а Вишнѣвичка таожъ годѣ мѣстою называть, а однакожъ моглибы они за прамѣръ стати жителемъ великихъ наций нашихъ мѣстъ, которыі славятся цивилизацією, значибѣи, и поучительныя школы штуки, отже и штуки драматической. Треба було бачити, якъ въ Зарваницѣ-Вишнѣвичку вся публика, можна сказать: все, что жило, горнулося каждого вечора до притулку Мелломненъ и радо, съ сїдомостю поддерживали сю такъ важну

народну институцію.
Зазначаємо при случаю на сьм'я міст-
ци той дирекцію руско-народного театру
досягнений фактъ, що театръ нашъ під часъ
сего року пандробки своєї по Галичинѣ
кромъ Зарваницї Вишневичка визнанъ сер-
дечного, цирого прияття изъ самыхъ толькъ
меншихъ містахъ, якъ изъ Городенцї, Том-
чаці а по части въ Бучачі, коли противно
такій місті якъ Переяславль, Станиславівъ,
ба навіть Львовъ, далися дуже болючо по-
вуть рускому театральному.

Чуть русскую газету.
Перше представление въ Підгайцахъ
мас вже бутися въ второкъ т. з. 3 лат.
серпня, коли толькъ не забудуть іхніхъ
передвижніхъ перешкоды. Далішъ представлення
отбуваця будуть въ дні звичайні т. з.
въ четверть, суботу, недѣлю и въ второкъ
въ тыждніи. Театръ нашъ буде гостіти лише
короткій часъ въ Підгайцахъ (заночовано
лише 6 представлень), оттакъ отбѣда еще
передъ выставою Коломацкую або Рога-
тынъ або Бурштынъ, пасля того, когдѣ зъ
сихъ мѣстъ понажеся отпойнійкіище.

(В.) **Зъ надъ Буга.** (Золочевская Бурса. Исторія си заняла и наявній еи стане.) Одно, що дуже спонук розвѣдь нашихъ народныхъ справъ есть тое, що Русини самі недовѣряють своимъ силамъ. Хотѣтъ зреализовать яку нибудь гадку — заразъ учиться замѣты: „Въ наївніхъ часахъ годъ Русинамъ жити, все на настъ порогу, пануть свои, мы бѣдні, наїм никто не вѣрує, мы не можемъ своїхъ заступничествъ и т. п. Така малодушишть ошамувада имеша и іншій верстни руского народу, тожъ по дивно, що при недостачі солідарности пле тупо вонка, хотѣбы и набужиточиць робота.

Правда, что годъ назад Русскамъ за свою холмьбодъ и наѣтъ усугубилъ иѣзды на акѣ инбудъ "концессіи" або по народу на "спихане" чи то бѣ пра- вительства чи бѣ Поликѣбъ; алежъ со тѣмъ болѣше наѣтъ унѣрасъ, чо "безъ борбы не можебъ".

Забылисъ себѣ не отъ одногъ роботы, званичночка тымъ, что на никакъ изроджъ годъ опертысь, бо бѣзъ темныхъ и бѣдныхъ Помнишь тое, кто тому виненъ, а пѣдешу лишилъ тое, что мы предъ жалю много си-
гальщихъ людій на пожарѣ станъ, а отъ комъ

делкихъ эти наихъ познали, что пароль то цѣла
наша сила и вѣнчалася до его проскѣты —
тоже мы же не такой дурачокъ въ темнѣ.
Другой разъ казаки, что народъ бѣдный, гдѣ
же тѣльо него про выслушати, але коли тѣльо
того народу выслушаютъ милионы изъ забыт-
ковъ будовъ, изъ самѣй небѣтъ берутъ у него
13.000 зп., коли на кашеню того бѣд-
ного народу установлений синекуры для
бѣдныхъ родинъ забанкротившихъ гармо-
нѣть, коли тому народовъ при его пынѣ
иѣй нуждѣ кажутъ здѣвигати по солахъ
школы за 11.000 зп., въѣтъ здѣвигаетъ, —
то тѣльо пароля не пожалуетъ дати креѣцарь або
пригрозу збожа на уддержанье своихъ
бѣдныхъ?

Такій гадки находитъ мене, коли б-
руся писати исторію завзятки „Бурець Зо-
лотобжескої“.

Побѣ конецъ р. 1878 завѣщалась въ Золочевѣ "зилія Просвѣты" — и здѣсь на лѣтомъ въ первыхъ заѣданіяхъ подѣлѣвъ о Н. Пачковскому въ Жулинѣ гадку: Тов. зилія "Просвѣты" повинно постараться о засно-
ваніи Бурсы въ Золочевѣ съ цѣлью мораль-
ной и материальнѣйшой подмоги бѣдной моло-
дежи шкѣльникъ. Въ слѣдъ за тѣмъ выгото-
вилъ зѣбѣтныи патріотъ о. Данило Танчике-
вичъ статутъ, который по покровѣмъ спра-
вленію и зредактированію ц. к. Намѣстничества
подѣлъ д. 16 грудня 1879 до Ч. 58.982 одоб-
рило. — Теперь заѣшила нова трудность,
именно въ призбиранію членовъ, бо хотѣлъ
статутъ (§. 9) лактъ найменѣшѣе голуме, що
членомъ може быти каждый Русинъ безъ
рѣжницѣ вѣку, отцу и пола, то треба будо
цѣлый піброкъ чекати, закімъ Русини склон-
илися до марного числа 20, якого до
уконоституованія комитету Бурсы статутъ
вымагає. На послѣдувшихъ зборахъ чле-
нівъ дnia 15 липня с. р. уконоституованіи
парядъ Бурсы въ той формѣ — що на пред-
седателя выбрано матихъ гімн. о. Ісидора
Бзерскаго; на заступника проф. гімн.
Шлатона Сѣнкевича; на касіера адъ-
міністра судового Кипр. Коцковскаго; на
контролера о. К. Винтоніка въ Бужѣ;
на вѣдловыхъ: адъютанта суд. I. Товар-
ницкаго, проф. гімн. Володислава Та-
ничкевича, о. Ив. Ленницкаго въ Ни-
тричѣ, о. Н. Пачковскаго въ Жулинѣ,
кандидата адвоката Кон. Телишевскаго
и проф. гімн. Ник. Магілава.

Съ упразднением и вдачностью належитъ поднести патріотизмъ ющесеныхъ Русиновъ именно ишь урадникъ и проф. гимназиальныxъ, котрѣ придавалось щедрено нуждѣ томъ бѣдной молодежи школьнной задачи вскаку готовыть служить изродному дѣлу. Есть надѣя, що и окончій Русины именно об. духовній переймутъ тою самую гадкою, боже ихъ цѣло званіе основуя на дѣлахъ тѣхъ христіансковъ.

И так мы дошли до формальности и уконституционились — але то еще слабый объянъ нашей работы, наша цѣль: скора кораллы и матеріалы подномога тыхъ — который безъ роду, безъ засобу выйти изъ подъ черносъ стрѣхъ и баждутъ побачити светлое наше!

Наш средство даже слабо, — у насъ всего 20 зр. ав.; а мы хотели оказать нашу жизненность, разыгнувъ конкурсъ на удержаніе двохъ ученицъ! Тожь наложитъ наѣтъ, что русскій народъ, который никогда не откажется своимъ помочи, и память поможетъ до этого сладкого дѣла, а честный Редакція русскихъ газетъ не откажутъ прѣмѣты и до-

ставляти хотъбы и найдробнѣйшія дѣло го жертвованій чѣмъ користь нашей Бурз.

— Зъ Куть пишутъ наимъ: Въ Суботу минувшаго тыждня с. с. 25 с. ж. бѣбодула изъ селъ Ненасѣкъ на Буковинѣ посвященъ гр. кат. церкви. Въ томъ селѣ мешали колыма захоронихъ зъ Галичини родилъ обрада гр. кат. але якъ звичайно на Буковинѣ нашъ народъ дуже бѣдный, такъ дѣдчи сего села графъ Л. Цигалъ (Cigala) Италианіи побудованъ для нихъ церкви власными коштами, и вынесаживъ ея. Но не досмѣть на тоймъ, бытъ постарался такожъ о якъ нальторжественнѣйшѣ посвященіе храма. Въ той цѣлѣ запросянъ Пресв. Сильв. Сембратовичъ и Виренол. крылошатъ об. Готоревскаго, Сингелевичъ и Величекъ якъ такожъ и изъшихъ спѣвакомъ-патометъ. Посвященіе бѣ бѣбодуло съ цѣлою величественно при удаѣніи пророхоромъ спѣвъ пѣсниахъ — а сама торжественность притиналася не мало до поднесенія духа побожности и нашего обряда въ тоймъ занутку Руск скруженикъ диковылъ непрѣхильными элементами. Честь

за то как буде такъ величественное
празднество въ Исаакиевской церкви въ Новгороде. — На другой
день отбухают звонькое освящение церкви иконы
Владимирской Богоматери, на которое збываются множество на-
роду изъ окрестности. Кобы то бодай генералъ
по здѣшнему святѣлью почтася больша пра-
зднество добромъ и просвѣтленію народа, а тогды
и иниции замутокъ ожидышии житѣемъ

какъ медведи галосятъ, що чаргъ 40 днівъ и коли перейдеша головною ухвею, побачивъ изъ кождомъ окнѣ фляшку горівки, що висячій отруїть і єдь відъ сїї відъє. Для 28 вересня розпочати Таннеръ свїтъ „великій постъ“ і єдь той хвідъ оставъ безъ-устине поль падлеромъ комітету лікарському. Надворіючі лікарі оголосили єхъ спроваданіє въ ставі тела и духа Таннерові и спроваданіє тое лікарське розходів телеграфичними дорогами по всій землї. Оголошено вже спроваданіє зъ 20 днівъ посту. Таннеръ въ першихъ дніахъ напівъ посту не пивъ; въ 16 днівъ посту пивъ єдь часу до часу по паші води, въ 20 днівъ посту переставъ зновъ ужинати води, бо та жъ час єго обільшили. Головну пагу извади Таннеръ на воздухъ. Комітетъ въ котрому бувъ менше и снігъ єсть простора и єдь здоровий мѣстці; єдь того буть на коні верхомъ що для виїздівъ въ товариство лікарівъ на полький сїїй воздухъ. Другъ Таннеръ наваживъ дотонерішну дужку, що членівъ не може безъ єди прожити днівше десять днівъ.

Не гохіміте! Иль въ Галичинѣ Руспиши бороть съ Польшою о розношвидкості руского языка изъ школахъ, судахъ и урядахъ — такъ въ Чехахъ Чехи борються съ Немцями о рідне право ческого языка съ Немецкимъ. Однакожъ въ боротьбахъ тихъ рускій а ческій єсть тає величезна роботица, що боротьба Руспиши має характеръ чисто теоретичний, коли тымчасомъ боротьба Чехівъ ведеся зъ становищемъ цілкомъ практичного. Руспиши жалуються, откладають на ветериність руского языка и письма изъ судахъ и урядахъ а самі не толькож приймають польські отповіді урядові на рускі поданія, але напівъ не користають зъ законческого имъ законами права и вносять поданія по польськимъ. Иль же Чехи поступають въ тоймъ візгахъ найлучше показують членівъ факта зъ найновішими часбіємъ, ажъ они, що то одиній, чи громады не приймають європейські письма судовихъ и урядовихъ въ Немецкому языку, и тымъ членівъ прихованують все власти переписувати съ ними по ческі. Самі дніми ставо въ Чехахъ таїй случай, що одинъ судъ замідавъ єгъ ческій громади якою релігію, и єтиє до громади въ Немецкому языку. Начальники громади не обверти Немецкого судового завіздання написавъ: *«Не гохіміте!», прибіль громадську печать и отовдівъ письмо судові. Судъ лікъ не пишний мусить друге письмо слати — та же по ческі написавъ. Тодімъ ажъ доставъ отповідь. Оттакъ то Чехи борються Немцями за рідне право языкове!*

Вивозъ збожжа россійского має за недостиг часъ заклади правительство россійске. Причиною того закладу мають бути северяні відъ жінокъ въ Росії, та которыхъ належать мати до 30 мільйонівъ пудівъ збожжа менше, аніжъ хітъ попередніхъ.

(Л.) **Зъ поль Солотвины** доносять намъ:

Сумно въ нашій Гуцульщині. Оттакъ родини далеко на роботі, а тутъ появилася єжі літнія людина епідемії, котра забирає тихъ, що задавка (двестія) въ послідніхъ трьохъ літахъ при житію лішила. Слабость починається корокъ або кашель (кохлющемъ) і коніческій чурбакової. Зъ всіхъ слабыхъ виходить ледо чи плавника. До гдєліхъ селъ нашого підгірья, въ до Косічака, до Маркови, до Монастирчанъ візьдаєть єгъ часу до часу делегованій черезъ Намісництво лікарі и залишають на коштъ ріду ліківъ, та що, коли въ записуванію тихъ ліківъ не вільно лікарівъ переступити приписані ціни єтъ рецепти а тымъ самимъ и помочь не може буті скучаю, тихъ боляць, що лікарі задавко разъ на тиждень до села візьдають. Смерть прискорюють діти зъ недіжності яловіихъ матері, подаючи слабий дитині недостигій блоки, що єобі зникніло душу. Въ лінію умерло въ Монастирчанахъ 25 майже са-мыхъ дітей, коли такъ, що хорони Боже, цільно розібрани мали, виносливі смртливості 30%, цілю людности села. Коли жъ на тоймъ скончилось. А тутъ друга біль въ за тою третю. Похорони, щоби уже ліківъ, коніческі буде 5 здр., а тутъ пусто єтъ чорост, пусто въ коморі, пусто и въ сіборі и въ города еще візакъ не ма що, — Богъ високо, а мужъ чи отець далеко гдесь, горює на роботі. Але ось, жіль близко! Заглянути уже лихварь и то не спрещений у бію, чи вернути уже Василь та віджену и чи принеси уже гроши, бо такоже, що довше уже ждати не буде. Дави однакъ въ юніці упростило, іже и до Спаса важде и еще 5 здр. дожити, але Бога знає, чи не прийде Васильки відйти осеню съ цілою родиною съ костюромъ и чи лихварь не спровадятися на єго дідінину. Сеть єже че мало по нашихъ селахъ, таїи жідомы. Кто не видіє нашого кута въ дзвіні ро-бії, не пішавъ бы піші єго. Зъ кождомъ другомъ або третю хлати віскріть противъ тебе брудні барлоги жідомські, переповнені жідомськими злорюдими и похиляючими дітьми, въ кождомъ селі буть уже хай дері, школи а гімназії въ лазні жідомські.

Вѣсти епархіальни.

Зъ Епархії Львівської.

Убийство більше іспиту конкурсного по-лучили: вч. О. В. Дорожинській зъ Вели-ківна, а Закінській зъ Каменцо, І. Мар-даровичъ зъ Водчинця, и Я. Рожка зъ Ми-хитинець.

А. Данилоничъ сотрудникъ въ Дерновій получивъ сотрудничество въ Роздолі.

Зъ Епархії Переяславської.

Вч. О. Юзланъ Криницький сотр. въ Радомірі, получивъ спорожнене мѣстце докторанда въ заведенію св. Августині въ Відні.

Вч. О. Генрікъ Полянській сотр. самост. въ Острозі лек. Переяславського—получивъ стипенію розміщену въ квоті 52 здр. 50 кр. за помочь при прест. церкви въ Переяславі.

НАУКА. ШИТКА И ЛІТРАТУРА.

Выїхало сими дніми зъ почати *Святе письмо нового завіту*. Мовою руско-українською переклади висуні П. А. Куликъ и др. П. Чулій. Відень 1871. Печатано у Львові въ друкарні товариства ім. Шевченка. 1880. VIII-ка. Сторін 464. Ціна 70 кр.

ВСЯЧИНА.

Страшна легенда. Діни має свою трагичну легенду. Султанъ Амурдъ пристрастивъ любить діни. Одного разу рапортизъ єго садбінцівъ въ отрішіїмъ не-покою и розчину до султана і залишили єму, що діни вже десні, призначену на султанській столъ єтось зъ ночи увірвавъ. До саду мали приступъ толькож одніи синухи; очевидно, никто другій кроме нихъ, не могъ увірвати діни. Шоожъ чинитъ султанъ? Ото скликавъ всіхъ синухобъ, укладає ихъ въ одини ряди и камо катова пороти имъ животи. Вершила діни зміїшися въ черепахъ — більшівцяного синуха.

Видавъ: Михаїлъ Коссанъ. — За редакцію отповідає: Маркіль Желеховський.

На недельной науцѣ. Служеникъ въ недельной школѣ запицавъ разъ одну дівчину: „Скажи мені Марію, чи знаєшъ які споїль могли быти відчюти відъ твоїхъ родичамъ за їхъ інші труди для тебе?“ Дівчини подумала хвильку та відповіла: „Знаю... коли добъ знайду якъ найбільшого мужа...“

Курець збожжа зъ дні 30. липня 1880.

	Ціна за 100 кілограмівъ.			
	отъ	до	зр.	кр.
Пшениця	9	30	10	
біла	9	30	10	
жита	8	75	9	
остані	8	15	—	
Жито	8	20	8	80
Ічмінь	5	50	—	
паст.	4	80	5	
Овесъ	6	40	6	60
Горохъ до варки	8	50	9	
паст.	6	50	7	
Вика	5	25	5	25
Кокорудза стара	7	—	7	25
нова	6	—	6	60
Ріжанъ зимовий	11	40	11	50
літній	10	—	10	
Лапіка	—	—	—	60
Насіннєві ячміні	11	—	12	
Конюшинка	32	—	35	
Кміць	—	—	—	
Аніжъ	—	—	—	
плоскій	—	—	—	

Курець львівський зъ дні 2. л. серпня 1880

1. Акції за штуку.	платять жадають	
	квіт. валютою	р. кр.
Железъ Кар. Людъ по 200 р.	274 50	277 50
львів.-чес.-ле. по 200 р.	165	168
Банку гіл. галиц. по 200 р.	296	300
2. Листи заст. за 100 р.	безъ купю	
Общ. кредит. галиц. по 5% кр.	98	99
" " по 4% кр.	91 60	92 60
" " по 5% кр. період.	98	99
Банку гіл. галиц. 6% кр.	101 80	102 80
Листи дов. гал. руст. банку п. 6%	162	164
3. Листы довіжні за 100 р.	безъ купю	
Общ. рол. кредит. Заводъ для Гал. и Буков. 6% зос. въ 15 літъ	92	94
4. Облиги за 100 р.	безъ купю	
Індемізація галиц. 5% кр.	97 20	98 20
Облиги комуналні Гал. банку рустик. 6%	99	100
Пожички кр. зг. р. 1873 по 6%	100	102
5. Лісси мѣста Кракова	Станиславова	25 50
6. Монеты.	безъ купю	
Дукатъ галдерерій	5 41	5 53
іноземцій	5 47	5 57
Наполеондор	9 32	9 42
Швейцеріаль	9 60	9 73
Рубль російській срібний	1 60	1 72
запорізький	1 22	1 23
100 марокъ Німецькихъ	57 40	58 10
Серебро	99 50	100 50

АНТ. ЩЕРБА

МУЖЕСКІЙ КРАВЕЦЬ

въ Львові при ул. Коперника 7. 10
має честь поручити Вч. Пт. Публичні
и Всес. Духовенству своє

РОБОТНЮ

МУЖЕСКОП ОДЕЖИ

підля наявності нової, та найкращихъ та-
варівъ и по цінамъ тає надішевіші.
Управляючи яко Руспиши о ласкаві ви-
клади В. П. Т. Публичні и Всес. Духовенству пору-
чилъ ласкавому покровителю.

Всі ласкаві замовлення викону-
ються въ найкоротшій часъ.

8-12

Товариство „Просвѣта“
має великий запасъ формуллярівъ
для каси кредитовъ сельськихъ
и продає ихъ по дуже низькій
цінѣ. (6-7)

Для консументовъ и торговельниковъ
поручас

КАВУ

включно съ ціємъ и опакованіемъ,
Гапесъ на кождіу поштову стацію ав-
стрійско-угорської монархії за попер